

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ११-८ ग-१

Title दर्शनाद्व प्रयोगः

Author कमलाकर भट्टः

Extent २२ पत्र Age सं. १८८७

Subject दर्शनशास्त्र

६३४६-११

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

२७ - २ - ९७
११ - ३ - ९७

न. ११९३ - १

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

श्री गुरुभ्यो नमः
२० वनमाला
धर्मशास्त्र
पौनःपुन्य
१९९६

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

द.प्रा. श्रीगणेशाय नमः प्रथाश्चलायनशाखीयः
 १ प्राङ्प्रयोगः तत्रनिरायिमूलवचनमंत्रोह
 प्राङ्हीर्हविप्रविहितद्रव्यदेशकास्माद्यस्मा
 भित्तिरायिसिधाचुक्ताप्रयोगमात्रं नृच्यते
 तत्रादौनिरुत्तेव्यते कर्ताह्वेवधर्मभाज
 नवस्त्रादिशुद्धिक्त्वादिनेनिरामिषंसकृ
 हुत्कासायं होयोरं परेद्युः प्रातर्वादेशका
 लोसंकीर्त्यप्राचीनावीत्री अस्मात्पितृषि
 तामहप्रपितामहानाममुक्तागोत्राराणां शर्मणा
 सरुद्रादिन्यरूपाणांसपत्नीकानां तथा ममुक
 स्मन्मात्रा महमातुः पितामहमातुः प्रपि
 तामहमातुगोत्राराणारूपाणांसपत्नीकाना
 ममावास्याप्राङ्सेदेवसपिडं पावशाविधि
 नान्नेनहविषाश्चः सद्योवाकरिष्ये इति
 नां शर्मणां

सकल्यस्त्यं पुत्रादिर्वाविशान्निमंत्रयेत् आ
 दोगोत्रं नतोवामेत्युद्धादविदुतिः नामां
 वेतिहेमाद्रिः दैत्यैः पौर्वापर्ये विकल्प इत्यन्ये
 उपवीती विप्रस्य दहंजा मुसृष्ट्वा दर्शप्राप्ति
 पुरुरवाद्देवसंज्ञकविश्वेदेव स्यात्वेत्ययाज्ञ
 साः करणीयः उक्तं प्येनिसः प्राप्नोन्मवा
 विजिक्ता प्राप्नवानीनिसः एवमन्त्यं विप्र
 मिनिदो एकं वा दैवे निमंत्र्या य सव्येन वामं
 जान्वा व्यास्मत्पितरमुक्ता शर्मणो मुक्ता गो
 त्रस्य सपत्नी कस्य स्यानिद्रत्यादि वामं ज्ञा
 नुसृष्टान् प्राप्नवानीत्यं जेता पीतुरेक एवम
 न्ययोर्धा विनिपित्रादीनां त्रीनेकं वा एवं
 माना मरुतादीनां त्रीनेकं वा निमंत्र्या अत्र को
 धनैः शोणवैदेः सन्नमन्नं वारिभिः भविज

दश्रा. व्यं भवद्भिः मया च श्राद्धकारिणा
 २ सर्वायासवितिर्मुक्तेः कामक्रोधविवर्जि
 २ तैः भवद्भिर्मवितव्यं न श्रौमन्ने श्राद्धक
 मरणाति सर्वत्र श्रावयेत् तद्धिने तु नांज्यमं
 त्रः एवं देवैर्होषित्रे त्रयः सामामहे शुचैव मि
 ति दशाविप्राः तत्रैवैव देवपक्षेष्टो एको दे
 वेतंत्रयित्रादीनामेको मातामहे शुचैक इति
 त्रयोवा यद्वा यराममेकः तदाषीठानां वि
 भाज्यं देवे साम्ने रग्निः सर्वथा विप्रात्तामे
 दम विद्वन्निधाय श्राद्धं प्रेषन्त्युक्तिपूर्वकत्वा
 न दत्त्वा विप्राय दद्याद्दृष्टौ जले वक्षिषेत् न
 तः प्रातर्दक्षिणा वनवर्जं नित्यक्रियां यापेत्
 न परां च कृत्वा सूत्रोक्तं यवनाग्नां वीषात्
 नेवा सैवैतत्तानः स्वयं सन्नार्यं वा कंकुर्यात्

वचनं विना गृह्यान्नेरायतनाद्धर्नि यः।
 नेमानाभावाहोक्त्वा कान्नावेव पाक इति
 केचिन् नो विप्राराणां दंतधावनं प्रेषार्थत्वा
 दौरंकारयित्वाभ्यंगामतकादिस्त्रनिधिद्व
 दिनेताम्रपात्रेर्दत्त्वा. पुरुषसूक्तादिपवित्र
 मंत्रजपांते विप्रान्कृत्वा पश्चिं चानां चाना
 नुपवेश्य कुतये दिराचम्य ब्रह्मदंडापर्यं हे
 मकुशादिविधायेति पारिजातः तन्निर्म
 लो देवैर्कालो संकीर्त्या स्यात्पिच्छपित्ताम
 हन्त्यादिसद्यः करिष्य इति भावं न संकल्प्य
 कुरुष्वेति ते रुक्ते विप्रान्स्वागतं पृथुपु
 नः पूर्ववास्त्रिमंत्र्यांगरोगप्रादेशमात्रं देवे
 उत्तरे चतुरस्रं पित्र्ये दक्षिणे षडंगुलं त्यक्त्वा
 तावदेवैतं संकुले गमूत्रमो मयाभ्यां कु

६-श्रा. त्वावेउदु...त्ययंचकुशद्वयपित्रे सतिलंकु
 ३ शत्रयंगंधपुष्पे च निधायेत्तरे सकुशपीठि
 ७ प्राङ्मुखं विप्रं पुरुवा द्विसंज्ञका विष्णुदेवाः
 स्वागतमिति पृष्ट्वा तेन सह स्वागतमित्युक्ते
 पादौ गंधयवपुष्पैरभ्यर्च्य पुरु. देवा इदं
 वः पाद्यमिति सकुशाक्षतं पुष्पं भाष्यस्मि
 वित्तजलं हि म्वा शंनो देवीरिति प्रक्षाल्ये
 वं धितीयो देवे दत्त्वा पसव्येन दादीरोऽस्मात्
 त रमुक्कशर्मन्मउकगोत्रवसरूप सपत्नी
 क इदं वो पाद्यमिति पिन्दतीर्थेन पित्रादि
 भ्यः प्रत्येकं त्रिषु देयान् पित्रामहेरुद्ररु
 पप्रपितामहेऽग्रादित्यरूपेति एका विप्रेया
 त्रिभ्यः एवं मानो महादिषु ततो हिराचम्य
 हिराचां नानुविजानुभूभवंः स्वर्विष्णुदेवाः स

मधुमिति द्वौ प्राङ्मुखौ स्कुशः सकुशासनेन
 त्रावृत्यौ पदेष्वपि नरः समाधुमिति पित्रर्था
 नुदङ्गुस्वान् प्राया व्यामाता महानपवेष्यप्र
 तिविप्रं दीपान्दत्त्वा देवताभ्यः पितृभ्यश्च म
 हायोगिभ्य एव च नमः स्वधाये स्वाहाये नि
 त्यमेव नमो नमः इति त्रिर्जपित्वा देशकाला
 वृत्तास्मत्पितृपितृनामहेत्यादि उच्यते त्रानं पा
 वराणां प्राङ्मुखं देवमिन्द्रादित्यः करिष्ये कुरु
 ख्ये त्वत्को यवो सियवया स्महे यो यवया रा
 नीः उदीरता १ अष्टौ वसव एकादश रुद्रा
 द्वादशादित्याश्चाष्टौ वैष्णवीरदागयाभू
 मिः अग्निव्यातावर्हिषदम्राज्ञयाः सोम
 पागाराः रत्नान्त्युच्चैरेदाशाः सर्वतश्च य १
 मस्तप्या ता यहनाम्प्रस्तारत्नांसि पिशाचा

४ द्वायेदित्यां ~~मि~~टाथिवीमठ अन्यत्रेजोगच्छं
 नुयत्रेनेषांगतंमनः तिलारक्षत्कसरान्
 भारक्षत्तराक्षसान् यद्भिर्वैश्वोत्रियोरक्षे
 दनिधिः सर्वरक्षक इति सर्वतस्तिलान्नि
 कीर्यकटिभागेकुशैर्खदशां व द्वाउदीता
 मवरः प्राङ्मूर्ध्नागया ध्यात्वा ध्यात्वादे
 गदाधरं वंजनार्दनं वत्सादींश्चपित्दन्ध्यात्वात्ततः
 प्राङ्प्रवर्तयेइतिजत्वापाकादीनांयचित्र
 तास्तुसर्वपदार्थाः शुचयाः प्राङ्मूर्ध्नागयाभं
 वंत्विनिसहेमकुशोदकेनापोहिषेत्पत्रा
 निप्रोक्ष्यदेवैसव्येनोद्दुग्धखोददिरांजा
 न्वाव्यापोदत्वापुरुः देवाप्यन्वियाक्षराः
 करणीयः शनीदभंदित्वात्तया प्राप्नोन्म
 वान्मं प्रवानान्यंतं प्राग्बन् एवंप्रितीये

प्राः

पुरुः देवाप्यन्वियाक्षराः करणीयः शनीदभंदित्वात्तया तथा
 प्राप्नोन्मवान् प्राप्नोन्मवान् प्राप्नोन्मवान् प्राप्नोन्मवान्

प्रतिपदार्थमाद्यन्तयोरयः सर्वत्राप्रहूर
 वा ईवसंस्तुतानांविशेषां देवानामिदमा
 स्वनमिति दक्षिरोग्रागप्रदुर्मान्दुःखास्तु
 खासनमिति सः आस्यन्तं इत्युक्ते धर्म
 सीतिसः धर्मसि विशिराजा प्रतिष्ठित
 इत्यन्तं हेमादिमाह एवमन्यत्राजितोभू
 मोकुशद्वयेपात्रद्वयं न्युन्ननिधाय प्रोक्ष्यो
 तानयोरेकशशृणोदत्वा शन्नो देवीरभि
 इत्यनुमंत्रयवोसिधान्यरागोवावास्तो॥
 मधुमिश्रितः निरुहोदः सर्वपापानां यवि
 त्रमृदयिभिः स्मृतमिति यवानां धपुष्पो
 वक्षिष्वा देवपात्रे संपन्ने इत्युत्का संप
 ने इत्युक्ते प्रहूरवा ईवसंस्तुतमंहवं एदं वर्हिर्नि
 षीदन्तेति विप्रस्य दक्षिरां जानुवामहस्तेन

६. आधृत्वा दक्षपादादिमूर्धन्यवान्विकीर्यविश्वे
 ५. देवाः शृणुतेमं शृणुत्काविष्मन्देवानावाह
 यामि आगच्छन्तुमहामागाविश्वेदेवामहा
 येयत्रविहिताः प्राप्तिसावधानाभवंतुते
 डोषघयः संवदंते शृणुषीति केचिन् अ
 र्घ्यपात्रे संपन्ने स संपन्ने शृणुते स्वाहा र्घ्या शृ
 णुत्का सत्वर्घ्या शृणुते यो दत्त्वा दर्मघ्यं वि
 प्रपादो दत्त्वा पुरुषा इव संश्रका विश्वे देवा
 इदं वो र्घ्यं स्वाहानमोनममेत्येकपात्रा यो
 देवकी र्घ्यं न दत्त्वा अस्त्वर्घ्यमिच्छुते या
 दिव्या संवभृद्वर्घ्या अन्नं रिद्ध्या उत पार्थिवी
 र्घ्याः हिरण्यवर्गाया सियास्तान् आप
 षांस्योना भवंत्वित्यनुमंत्र्येवं द्वितीयवि
 प्रे एकविप्रपदे तत्रैव पात्रं हयामिति प्र

आपः पृथिवी

योगपारिजातः यत्तुमंदनरत्नपरिशिष्टप्र
 योगपारिजातादौ विष्वक्मध्यमात्रमुक्ता
 तदेकविप्रप्रमितिहेमाद्रिः एकं विभज्य
 विप्रद्वये देवौ पुनरपोदत्वा गंधद्वारामित्यं
 ते पुनरुवा इव संज्ञका विष्णवे देवाः अमी वो
 गंधा शनैर्दिदत्वा संगंधा इत्युक्तोपोदत्वा
 आयनेने परायरो इत्यनेन शमानि पुष्पाणि
 सपुष्पारागीत्यादिविप्रः पुनरयः धूर
 सीत्यनेन यंबो धूपः अपोदत्वा उद्दीप्य स्व
 जातवेदोपघ्ननिर्गन्तं पशूंश्च मह्यमा
 बहजीवनचदिशो दशो निल्लक्ष्मी वायं बो दी
 यः अपोदत्वा युवं वस्त्राणि निपुवा सुवा
 सा इति वांते इदमाष्टादन्तनमूल्यं प्रव्यचा
 दत्वा पोदत्वा यज्ञोपवीतं दत्वा हस्तकर्णा

६: श्री लंकारपादुकोपानध्वजलयात्रादिदद्या
 ६ त्र एषोदानमंत्रास्तु शरणांसर्वलोकानां
 लज्जाया रक्षणांपरं सुवेद्य चारिवस्त्रत्वम
 नः शान्तिप्रयश्च मे वस्त्रस्य ब्रह्मस्त्रं मह्य
 दिव्यं मयापत्तेन निर्मितं ब्राह्मजन्मास्तु
 मे देव ब्रह्मस्त्रं समर्पयान् यज्ञोपवी
 तस्य हिरण्यगर्भसिंहेनैवावर्णां चांगु
 लीयवां धर्मप्रदं प्रयच्छामि प्रीरागात्तु क
 मलापत्तिः अंगुलीयस्यादीयोदमप्य
 नैर्बुध्नुं कुंडलद्वयांश्चिया सहस्रमु
 द्भूतं देवप्रीः प्रीयतां मम करामुद्रयोः
 कंठकोष्ठिष्णुपाशारादाश्चिकादिनि
 वारणा पादुको सपदास्यामि विप्रप्रीत्या प्र
 णम्यता पादुकाप्योः उपनहो प्रदास्यामि

कंठकादिनिवारणो सर्वस्थानेषु सरव
 देतः प्रांगतिप्रयैये उद्यानहोः इहामुत्रा
 तपत्रारागकुक्रुके शवमेप्रमो छत्रत्वात्प्रीति
 येदं ब्राह्मणाद्यं मया सह छत्रस्य त्रिका
 लं जेवजिन्तूनां प्रोक्त्या नंदकरं भूमापि नृ
 रांगं प्रीतिदित्यमनः प्रांगतिप्रयश्च मे
 व्यजनस्य कमंडलुर्जलेः पूराः स्वरा
 गर्भः सुलक्षणाः आर्पितस्तेन महासेनप्र
 भव सन्नस्तेन मे प्रभा कमंडलोः देवेभ्यः ९१
 नेगंधाद्याश्चादवाजाः सर्वे उपचारः स
 पूराभिर्बन्त न्यूनानि रिक्तं विधिवद्
 स्तु यस्य स्मृत्या निजपित्वा पुष्पदनु
 तयापि त्राघर्चनं करिष्ये इत्युक्त्वा कुरु
 खेत्युक्ते उपसव्येन वामं जान्वा व्यास्मात्पि

६ प्रा. तुरमकगोत्रस्यामुक शर्मरगो वसु रूपस्य
 ७ सपत्नीकास्य स्यानेत्वं याद्वराः करराशि
 ७ यः उतं प्येत्यादि प्राप्नोवानीत्यंतं प्राप्नोव
 न् एवं पितामहे प्रपितामहे वा च यथा रागां
 वैकः तदा स्मात्पितृ पितामह प्रपितामह
 नाभि न्यादि प्रयोगः एवं मातामहेषु
 प्राधनयोरयः सर्वत्रा अस्मात्पित्रादीनां
 गोत्राणां शर्मणां रूपाणां सपत्नीकानां
 मित्राणां सनसखा सन्तमन्युत्तन्त्रास्यन्ती
 मित्र्युत्का धर्मोसि एवं सर्वत्रालनः पूर्वं
 कुशत्रये त्रीणि नैजसाने ममृत् नमयान्त्येक
 द्रव्याणि वा पात्राणि पञ्चमे च त्रीण्यथा
 साध प्रोक्ष्यो ज्ञानेषु कुशानां त्रयं त्रयं द
 त्वा यो दत्त्वा प्राञ्चो द्वा यि वि स हृदय मंत्र

निलोसिसोमदेवत्यो गेसवो देवानिर्भ
 तः प्रत्नवद्भिः प्रत्नः स्वधया पितृनिमां
 लोवा न्मीराया हिनः स्वधाममः शतिप्र
 तीपात्रं मंत्रा दृन्या निला न्निष्वागंधपुष्या
 णिचदिस्वापितृपात्रं संयन्त्रं पितामह
 यन्त्रमित्यादिय प्यातिगंसंमृशोदिनिपा
 रिज्ञानः नत्तः पितृपितामहप्रायित्नाम
 हन्मुकशर्मरोगे मुकगोत्रा त्वसृरुद्रादि
 त्परूपान्मपत्नीवान्माना महादीश्वभव
 त्स्वीवाहयिष्ये इत्युक्त्वा ओं मावाहयेत्यनु
 त्तोस्मत्पित्रादीनामुकगोत्रा नित्या युक्त्वा
 वाहयामीत्यनेवामज्ञानुसंगदस्य उशान्तस्त्वे
 निमूर्धादिदत्ता पादागतैला न्विकीर्येवंपि
 तामहादिमाना मूर्हादोक्तत्वायं तनः पितरः

६-आ. सोम्यासः इति जपेत् नमो वः पितरः इति
 ८ मूर्धादिपादां नमिति पारिजातः तच्चिंत्या
 ० ततः स्वधाध्या इत्युक्त्वा यज्ञोपवीतयो
 दत्त्वा ध्यपात्रस्य कुशाग्नौ प्रहस्ते ज्ञाय
 त्रवामो यगृहीत्व दक्षराग्नौ हस्तेनावाय वि
 तृतीर्ष्य न स पत्नी कास्मात्पितरि दंते अ
 ध्यं इति स शोषत्रिदत्त्वा स्वधानमो नम
 मे- स्तेन्युक्त्वा यादिव्या आपः इति यक्कुल
 देव मनुमंत्रये मन्त्रा पिता महदंते अर्घ्यं
 मित्र्या दियया लिङ्गं दत्त्वा पुनर्यो दद्या
 त् वग्वियस्यैकविप्रयद्वेन त्रैव सर्वाणि
 दद्यात् ततः प्राचीनाचीनी विप्रहस्तदर्भा
 स्विष्टपाश्चेति धाय तत्रापि नामहादियात्रे
 निविज्येव माता महादीपात्राणि तत्रैव

निधिव्यनाभिरग्निः पुत्रकामो मुखमद्रा ।
॥ ५ ॥ सर्वपितृभ्यः स्यान्नमस्तीत्यर्थोपात्राद्यः स्थि
तदर्भानास्तीत्यर्थो धन्तापितृभ्यः श्रुत्युद्गुणा
त्रानिधायनत्रविभक्तस्त्वदर्भात्तिदद्यादि
द्वयसंबन्धेनोपात्रारिजातः तत्रमूलं चित्ता
नेनापितृभ्यः स्यान्नमस्तीत्युद्गुजयान्
तत्रोर्गंधं दद्यात्तमित्यने स्मृत्युक्तादयो मु ।
कगोत्राः श्रुत्या गोदंष्ट्रास्थामीवोर्गंधाश्च
धानमोनमस्तीत्योदिना पुष्यधूपदीपा
श्चादन्नोपवीतादीनि जलान्तरिना निष्ठा
स्त्वदत्त्वा संस्कारानां वान्चयेत् ततोपुष्पाद्
उज्जयापात्रासादनं करिष्ये इत्युक्ताहुः ।
॥ ६ ॥ रुधेत्युक्ते गौमयेन देवे चतस्रस्त्वेनैव दद्यात्
शान्तां नं कृत्वा तत्रैव कुशायवा नृनिश्वापि

६३३

६

१

श्रेयसव्येने शान्तादिने नृत्तं नृत्तं मंडलं
कृत्वा नृत्तं दत्ताग्रा नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं
यत्त शान्ताग्रा नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं
मय्यनिक दत्ताग्रा नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं
लीर्वा प्रदातिताः न्यस्य सव्येन नृत्तं नृत्तं
ष्टमं नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं
सव्येन नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं
दत्ताग्रा नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं
यत्त शान्ताग्रा नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं
ने पुष्पं दत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं
शुक्लाक्रियता मिने नृत्तं नृत्तं नृत्तं
न्यायसव्येन नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं
नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं
पित्रिदिव कर्पपरिसंभवाद्याग्रेय्यपवर्गपव

ते

३

गेपरिस्तीर्यपर्युक्ष्यवीमेनदक्षिराहस्तेउ
 पस्तीर्यधिरवदायपंचावतीत्रिरवदायहवि
 रवत्तंचाभिघार्य ओं सोमायापितृमन्त्रेस्वधा
 नमः इति पितृजीर्त्येनहुत्वा सोमायापितृ
 मन्त्रे इदं नममैत्युत्का पुनरवदायाग्नयेक
 व्यवाहनायस्वधानम इति हुत्वा त्वांगह
 त्वा पुनः पर्युक्ष्य देवत्यर्वापितृविप्रक
 रेणुहोमः केचित्तु नान्द्रापरिणदेभ्यो
 वस्तः ईह नोक्षरो इति स्मृतिरस्तीवल्या
 वचनात्प्रश्नादिकं पारिहोमेनेष्टानि त
 त्रज्जंद्रिकाम्धवादिवहुसमतं मन्त्रोविप्राः
 करेहुतं पात्रे निधायोत्पाने प्रमाणाभा
 वान्नत्रैव पात्रानरेकरं प्रक्षाल्यैधिराचामे
 पुःकर्त्तव्यं ततः कर्त्ता देवेभ्योर्धानं दिवसति

६. आ. विन्नेमामासपक्वमिति पात्राणामिद्या
 १० र्यपत्न्यादियुतो देव पूर्वमुपवीन्येवपरिवे
 येरां कुर्यात् तत्र देवपात्रगायत्र्याभ्यु
 त्पाध्यः कृतनीचसव्यदाक्षिरागो ज्ञानह
 स्ताभ्यां पात्रमालम्ब्यष्टाधिवीक्षते पात्रं द्यौ
 रपिधानं ब्राह्मणस्य मुरवेज्जहोमिस्वाहा
 ब्राह्मणानां त्वा प्रारणायायेर्जुहोम्यर्ति न
 तमासि मे दोषाः अमुत्रामुष्मि लोके ३
 दविष्टुरिति त्रिमन्तो विष्महव्यं रक्षस्व त्प स
 त्रेधिजागृच्छ मूलं निवेश्य वा मेन पात्रमा
 लम्बात्रं प्रहुरवा इव सत्तका विष्म देवा देवता
 इदमन्नं सपरिकरं हविरयं ब्राह्मण आहवे
 नीयायेदन्नं दमस्य मानमान्तं मे गायिये यं भू
 र्गदा धरो भोक्ते हमां नं ब्रह्मस्वरार्या पात्रस्य
 मन्त्रं

ब्रमा

मस्य वटस्थायेयं मूर्तुवा इव तं ज्ञाके भ्यो वि
भ्यो देवेभ्यः मृमिदं मनं सोपस्कारं परि
विष्टं परिवेद्य मारां चान्तं मरुतं मरुपरि
स्वाहा संपद्यतां हव्यं सोमं नमो नितकेश
यवोदकं वागो यमिदं क्षिरां नीज्वा विप्रद
क्षिरां न्यजेदेषां न्यत्र वृज्वा ये एषां सशनि
जम्बवानमो देवेभ्य इत्युक्त्वा गायत्र्या न्यनं
नपित्तया त्राणि प्रोक्ष्य परिषिच्य प्राचीना
वीती प्राग्वत्या ताम्यष्टयि वीते पात्रमित्या
दिजुहोमि स्वधा- लोके इत्यंते इदं विष्टं रि
ति पंचाभिरेकया वा विष्टोक्तं वरक्षस्वेत्य
नैगुमं निवेश्या त्रस्मत्पिना मुखगोत्रं मु
कशमं विष्टुत्वा सपत्नीको दिवत्ता इदं क
मं सपरिवारमित्यादि रजतपात्रं स्थपय
क-

नसे नोपिजाताः कुरुदेवेनैवास्मराणावेदणा
 रगाः प्राप्तितादीर्यमध्वानंभूयंतेभ्योवा
 सीदप्यौम्भूतानांभूतानांपितृणां
 दीप्ततेजसां नमस्यामिसदानेयांध्यापि
 नांयोगचक्षुषां चक्षुर्भिश्चिचक्षुर्भिश्चिद्धा
 म्यांपंचभिरेवच ह्यतेचपुनर्द्धाम्यांसमे
 विष्टः प्रसीदतु इतिजपेदितिकेचित् न
 तः तपसिलोदकं गृहीत्वा ब्रह्मापरां ब्रह्म
 हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मरगिहुत्वा ब्रह्मेव तेन गं
 तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिना हरिर्दत्ता हरिर्भा
 ता हरिरन्नं प्रजापतिः हरिर्विप्रशरीरस्थो
 भुङ्क्ते भोजयते हरिः ॐ तत्सद्ब्रह्मापरां
 स्त्विमीदित्येन ततो देवेभ्यो नैवेद्यं दद्यादि
 निवृद्धः वामकराद्योददिरां नीत्वा वेप्रा

६. अ. दक्षिणोत्तरं तन्मज्जोदित्तिपारिजातः मूलं तु
 १२ चिंत्यां देवपूर्वाविप्रेभ्योपोशानंदद्यात्
 १२ नेववित्रादिवह्निर्जकुयुः ततोविप्र
 हस्तेष्वयोदत्वाएकोविष्णुर्महद्भुजं पृथ
 भूजान्यनेकशः त्रीनलोकान्व्याप्य भू
 तान्माभुङ्क्ष्विष्वभुगव्ययः आनेवब्राह्म
 राभोजनेन संपत्नीकास्मान्पितृपिता
 महप्रपितामहसंपत्नीकमातामहमातुः
 पितामहमातुः प्रपितामहस्वरूपीजनार्द
 नवासुदेवः प्रीयतां महसंपत्नीकमाता
 महमातुः पितामहमातुः प्रपितामहस्व
 रूपीजनार्दनवासुदेवः प्रीयतां ताम्
 शानविष्णुकमलासनकार्त्तिकेयवर्हि
 त्रयार्कस्जनीशार्गरोश्वराणां क्रौंचा

३
 मद्रकलशोद्भवकपातां पादान्नमामिसः
 नातं पितृमुक्तिं हेन्मिनाक्षरायां संकल्प्या
 पितृदेवेभ्यो गायत्री मधुमज्जयः प्राद्वन्
 वेद्यायोः शानं जुष्ये प्रेष्योऽथ भोजनं गाय
 त्रीन्ः सह द्वापि जपे ह्य हति एर्विवां मधु
 वाजा शनित्वं मध्वित्येन त्रिकं नथा गिया
 येन गः ग सधराय नमः ॐ नत्त सत्त देवाः
 अयनमस्त्वापितरः यथा स्तुतं जुषधं अ
 मृतो यस्तु ररागमासि विप्रैः प्राणाद्या कृति
 युगल्य माराय सुभद्रा या प्राणे निविष्टे
 मृतं जुहोमि शिवो मा विशां प्रदाहाय प्रा
 य स्वाहा अद्रायामयाने अपानीय स्वाहा
 अद्रायां व्याने वानाय अद्राया शुद्धने दा
 उदानाय स्वाहा अद्रायां समनि समानाय

६३॥ स्वाहा ओं ब्रह्मरो स्वाहा ब्रह्मरिणाम आत्मा

१३ मृतत्वायेति जप्त्वा शाकादीनां मध्ये यः

१३ द्रोचनेतद्वा संयन्नां रोचनेन न्याज्यं सूरवे
नमो नक्तव्यं मित्रि प्रार्थयेत् नैव वामां

१३ सुवर्जनी मध्यमाभिः पान्त्रमालभ्यः

मोनिनो भुंजीरन् ततः कर्त्तव्यं सूक्तानि

प्रावयेत् सव्यान् हविर्गायत्री पुरुषसू

क्तमाशुः शीघ्रानः १३ कृष्णं च पातः

दीर

१५ उक्तां १० सादोरमदि १५ स्वादिष्टः

या १० हेमादौ इंद्रेण सोमसूक्तानि पाच

मानी अशक्तिः अभावे सर्वा विधाना

गायत्री जपमाचरेत् ततो भोजनां मेक

नान्ति साः स्वेत्सुक्ता जटप्रस्मो मित्रैस्तै

व्यत्सजीर्गायत्री मधुवाक्ते निन्द च मक्षन्

मीमदं नो नैम, धिनित्रिकंचोत्काश्राङ्गं संप
 न्नं सत्यं पन्नमित्युक्तेन नवान्तःस्थे त्पु
 त्ती पिंसुप्यं सर्वमन्त्राविकिराप्यंचोद्भूतपरी
 यमन्त्रं किं क्रियतां मिष्टेः त्वहमज्यनामि
 त्युक्तेडाष्टेष्टाग्रेभूभो कुशं निधाय ये अने
 निदग्धाये अने निदग्धा इति मन्त्रांते अ॥
 निदग्धा अये जीवाये षडग्धाः कुले म॥
 म भूभो दनेन नृत्तु नृत्तु प्रायान्तु परंगानि
 मित्युच्छिष्टं पिंडं दत्त्वा घिराचांते विप्रौ य
 जमानदांसि द्विभ्य उच्छिष्टे मुविनिक्षिप्य
 नराचमनापि त्र्येजो नो देवे दद्यान् ते वा
 मृज्जापि धानमसीति पीत्वा धारो रवेः
 एयै नितयेषु द्वाविंशति वासिनां अर्थि
 नामुदकं दत्तमक्षय्यमुपनिषत्तु इति म॥

६०. श्री. सिचैयुः तत्तत्तत्रैव पात्रां नरे विप्रहस्तादी
 १४ न्संशो ध्यायामेषु ततः कर्त्ताग्नेषाभिषु
 खडाधिष्ठेभ्यः चतुर्हस्तं हस्तमात्रं वा विहा
 य प्राचीना वीक्षी सव्यं जान्वा च्यश्चाङ्गा
 गतया पिंडुदावं करिष्ये इत्युक्त्वा कुरु
 व्येति नेरुक्ते पृहताम्बरसुरदां सिचैदि
 षदसव्यं ताराभ्यां पारिभ्यां स्फो नकु
 शेर्वापश्चिमसंस्थे मान्त्रावन्त्या ध्वले खे उ
 द्धिरव्याभ्युदयसंस्तदाधिष्ठे नैरवस्तीर्य तत्र
 सुंधंतां पितरः संपत्नीकाः सुंधंतां पि
 तममहाः सुंधंतां प्रपितामहा इति पितृ
 तीर्थेनाग्नेप्यं नं सृजि संज संत न्नानि नावे
 चंपश्चिमे रखायां सुंधंतां मान्त्रां महाः स
 पत्नीका इत्यादिना नियतं वरवा दीन

वट

ध्यात्वा संसृज्य सर्वकारि युक्तान्नेन वटं वि
 डान् भायया द्वा द्वीमलकं मात्रावकारी यत्वा
 तद्गुलीदकमादाय यत्तन्नेस्मात्पितरमुक
 शर्मन्नुकगोत्रवसुस्त्यसपत्नीकये
 क्त्वा भत्रा न्विति प्रप्यमस्याने पिंडं निधा
 या स्मत्पित्रे शर्मयोगोत्राय वसुस्त्यपाय
 सपत्नीकाया यं पिंडः स्वधानमो नममा
 येयत्वा मनुगच्छति त्तिभ्यश्चागयायां श्री
 विष्णुपदे दत्तमक्षयमस्तु एवं पित्रा महा
 यमध्यै रूपेति प्रापितं सहायं तेन्नादि
 त्थरूपेति एवं मातामहेभ्यः पश्चिमायां द
 त्वात्र पित्रो मादय धमिति दर्ममूले हस्त
 निमृज्यात्र पित्रो मादय धं यथा भागमी
 दद्याय धमित्यनुमंत्र्या च न्यात्र ददिराशु

६. श्रा. ६ डाहृत्ययथाशक्तिप्रसाद्वियम्यामीम

१५ दंतपिन्नरो यथाभागमावृष्यावीषतेति ७

15 नखुमंत्रं च रुशोषामाय एस्त प्रक्षाल्या च
म्यदशविप्रस्य शोषं पात्रां नरो नीधाय १
पिंडपात्र प्रक्षालनजल ७ धंतां पिन्नर इत्या
द्यैः प्राग्वत्पिंडे बुहस्तेन निनीय पात्रम १
धोमुरवं कृत्वा तैल मभ्यंजनं दर्भे रागादा १
यास्मान्पिन्नर मुकगोत्रा मुकशर्म च सम
निनीय पात्रम धोमुरवं कृत्वा तैल मभ्यं
जनं दर्भे रागादा यास्मान्पिन्नर मुकगोत्रा मु
कशर्म स्वरूपतय पत्नी काम्यं देवत्याद्या
पिंडे एव मुन्नरे त्वात्तो दर्भे रात्रे कज्जदम
न्यक्षा कज्जला धंजनमस्मान्पिन्नर इत्याद्यं
तेऽस्त्विति धिर्मन्त्रावृत्या जनमेवं सर्वत्र दत्वा

एतद्दः पितरो वा सोमानो तोन्यत्पितरो युडः
 धूमिनि पिंडं मंत्रावृत्या द्वांगुला वा सोदः
 श्रापं चाशद्वर्षा धृतुं तदिस्यं प्रकोष्ठे स्वं
 वालो सदत्वा कशिष्टपवर्हो दत्वा धर्मांश्च
 मधुघृततिलजलयुतं पात्रं निवेद्य गंध
 पुष्पं धूपदीपप्रकृतं तत्पर्वान्नैवेद्य फ
 लतां बृहदाक्षिरागं नमस्कारैः पिंडान्संस्तु
 ज्य पुष्पैराकीर्य जलं निविच्य शेषान्न
 विकीर्य पुनर्जलं निविच्य दिनि पारिजा
 तः मूलं तु नम्रयेत्तावुपतिष्ठेन्नानमोवः
 पितरश्चैनमोवः पितरकुर्जेनमोवः पित
 रः श्रुत्वा यनमोवः पितरो घोरा यनमो
 वः पितरो जीवाय नमोवः पितरो रसायस्व
 धावः पितरो नमोवः पितरो नम एता युष्मा

६७३॥ कं पितरः ३ माः स्रस्माकं जीवा बो जीवंतः ३६
 १६ संतः स्याम मनोन्वाहुवामहे नाराशं न्वेन
 १८ सोमेनापि नृणां च मनस्यभिः आन एतः
 मनः पुनः क्रत्वे ददा कर्षी वन्तो ज्योक्त्व
 सूर्यं दशो पुनर्नः पितरो मनो ददातु देव्यो
 जनः जीवंतं सचेमहि इत्युपास्त्रायत्प
 कुटुंबः प्रणाम्य परं जनपितरः सोम्यात्पोगं
 भोरेभिः पथिभिः पूर्विरोगभिः दत्वा यास्य
 भ्यं द्रविरो ह भद्रं रयिं च नः सर्वचारं निषध
 तेति पिंडानुद्वास्य मध्यममृत्तुस्वान्तापः
 ताः पुत्रवामावारं मंदन्त पितरः इति मद्रम
 ध्यो जवस्वरे स्त्रिरास्तेनादायेवं मानामः
 हानां मध्यमं च पिंडद्वयं माधन्त पितरः
 गमं किमार्पुष्करस्त्रजायथायमरयाः
 असदिनिष्ठा

शयेन अत्रपारिजानेविकिरडक्तः युक्त
 त्वये ननोदैवकरेसव्येनसुप्रोदिनमस्त
 ३तिजलं अस्तुसुप्रोदिनमिन्यादिविप्रः
 शिवाश्वायःसंनु जलं सौमनस्यमस्तु
 पुष्यत्रदत्तंवारिष्टचास्तु यवान् दीर्घ
 मायुःप्रेयःशान्तिःपुष्टिस्तुष्टिवास्तु ए
 वमयसव्येनपित्रोअघोराःपितरःसंतुः
 संत्वघोराःपितरःइत्युक्तेस्मङ्गोत्रंवर्ध
 तांस्वास्तिवर्धनागोत्रेगात्रस्याभिवृद्धि
 स्तुपितृप्रसादोस्तु इत्युक्ते याम्राणिनिः
 सार्यविष्णोदेवाःस्वस्तीतिधूतास्वस्तीत्यु
 क्तेपितृपितृमहप्रपितृमहभ्योगोत्रेभ्यो
 ह्येभ्यःसपत्नीकोभ्योमातामहादिभ्यश्चस्व
 स्तीतिब्रूतेनिसानिलंजलंदत्वा ओंस्वास्ति ३

६. आ. त्पुत्केर्घ्यपात्रमुत्तानं कृत्वा पुरुरवा इव सं

१७ ज्ञकानां विष्णवे वा देवानां वदन्तं प्राप्नीय

१८

मन्त्रोदकादिनदक्षप्यमस्तु अस्तुस्तप्य
मितिने एवंमाना महानां प्रत्येकं वास
नित्तरित्वादि तत्त उपवीतनां बलं दत्वा
कृतस्य आध्रस्या साङ्गुराया च यथाशा
नित्तरित्वादि तत्त उपवीतनां बलं दत्वा
स्यानीय ब्राह्मणा यदक्षिरागा संप्रदद
नममेति सयव जदक्षिरागां दद्यात् उक्तं
स्त्रीनिविप्रः एवमस्मान्नित्र्यादिभ्योना
मगोत्ररूपेभ्यो मुकरज्जनं न नृत्वं वा इ
न्यां विन्दस्मान्नीयेत्यादिनां सन्निहजला
द्यान् एवमाना महोभ्यः जतः स्वधावा
नाथिष्य इत्युत्वा वाच्यतामि त्पुत्केपित्रा

दिभ्यो मुकता मगो वरूयेभ्यः सपत्नीके ।
 भ्यः स्वधो च्यतां मित्वाह अस्तस्वधेनि
 ते एवमात्तामहेभ्यः विष्वेदेवाः प्रीयंता
 मित्युक्ता प्रीयंतां विष्वेदेवा इत्युक्तेपि
 नरः प्रीयंता नैस्तप्येवोक्तेपिंडदेशां ।
 शांतिरस्त्वित्याद्यैः प्रोक्ष्य विकिराष्यमि
 च्छंगटहीत्वा देवे कुशेषु असोमपाश्रये
 देवायज्ञभागविवर्जिताः निषामन्नप्रदा
 स्यामि विकिरं वैष्णविकमिति दत्त्वा ज
 लं च दत्त्वा पित्र्ये कुशेषु सतिलं दत्त्वा अ
 संस्कृतप्रमीनाय न्यागिन्यापाः कुलास्त्रि
 यः दास्यामि तेभ्यो विकिरमन्ननाभ्य
 श्रयै नृकमिति प्रतिविप्रे दत्त्वा जलं दद्या
 न्न पारिजानाद्यैस्तु ये अग्निदाद्या इति ये

जातायेष्पदग्धाः कुलेः पं-१

१. श्रा. १८ निदग्धाः कुले मम भूमौ दत्तेन नृत्प्यं
१८ नृत्प्रायां नृपयंगानि मित्रिपित्र्येविकि

18

रमंत्रउक्तः ननोदिराचम्यसव्येनवाजे
वाजेवसिद्धोवाजिनस्त्रिष्टुम् वाजेवा
जेवनमंत्रान्ते ओस्वधो अस्तुस्वधोति
बोत्कागष्टनउजिष्टुजायितरः शनीकुश
स्पष्टेनापित्तपूर्वविस्दज्जनेच ओस्वधा
अस्तुस्वधोतिवाहूयुः बहिर्मंडलेविप्रा
नत्रिःप्रदादीरागिकृत्यदानारोनीमिवर्ध
जंवेदाः सन्तानिरेवच शुद्धचनोमात्मान
महर्देयंचतोस्तु अन्नचनोवदुर्भवेद्
निष्पीश्वलमेमाहि याचिनारेष्वनःसं
नुमाचयाचिष्मवंचनेतिप्राप्ययेत्
नेचवोभियर्यमां रेववःदेयंचैनास्तु

अन्नं च तोडुवः संतुल्य भृङ्गं याचिष्मामि तृ
 हृदेन पठेषुः शुचिस्तददर्शनमाख्योः नमः
 कर्त्ता स्वर्गदुर्घसदः पितरो वयोधाः कृ
 ष्णेश्चिन्नः शत्रुजीवं नोगंभीराः कित्रसेना
 शयुक्ताम्रमृष्टाः सदोवारा उखीव्रातसाहाः ब्रा
 ह्मणाः सः पितरः सोम्यासः शिवेनोद्यावाप्य
 वीम्नतेहसा पूषानः पान्डुरित्ताहृताहृद्यो
 रक्षा माकिर्ता श्रघ्वाः स ईशानोति पठेत् ते च
 ईहेवस्तं माविषोः मिति आयुः प्रजां धत्तं वि
 द्यां स्वर्गं मोक्षं सुखानि च प्रयच्छेत्तु तप्यारा
 ज्यं प्रीता नृणां पितामहीः एताः सत्याश्च
 शिष्यः संतु इत्यदत्तान्दह्यः कर्त्ता प्राणिगृह्य
 स्वस्य पुत्रो देशशिरसि दित्वा पादाभ्यां
 कृत्वा अद्य मे सफलं जन्म भवत्या दत्तुं वन्दे

६. श्री. नान् अथमेवंशत्राः सर्वेषामावोनुग्रहसि
 १६ वांयत्र शाकादिदानेन नक्तो शिनाक्षमीदृ
 १९ शाः नक्तेशजातं चित्तानुविस्मृत्य हंतु
 महं प्यामंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं
 विजोत्तमाः प्राहुः संसृजानां यातु प्रसा
 दाद्भवतां ममेत्युक्ता तथा स्वीत्युक्ते मादातु प्र
 वृत्तां कर्म यस्य स्मृत्येति जपित्वा पवित्रं
 मंडले - त्वाकर्म पारंपरां कृत्वा प्राहुः शय
 रावैश्वदेवानिधि पूजादिकृत्वोष्ठिष्ठानि
 भू - - - यदि ते एव भुंजीतेति इति श्रीम
 न्नारायणायाम इत्युत्तरामहत्समभदानमजक
 मलाकरमहत्कृतो निरुक्तिवशाद्वा प्रयोगः
 अथ साग्निकप्राहुः प्रयोगः तत्र साग्निक
 कोटिविधः श्रीनामिः स्यात्तन्निष्ठाया

६३३

२

२०

कानि यथादेशात्कालेनैकीति स्यात्तन्नि
त्रादीनां मानां महादीनां च न्यादिपि न
नृयज्ञव्यतिवर्गेणादमात्राद्विपरिण्य
इति संकल्प्यानि मन्त्रस्य दिपरिधः संकल्प्या
नं प्राग्वत्कृत्या गृह्याग्निं प्रज्ज्वल्य पितृ
यि नृयज्ञवत्तु स्यात्तुलीपाकं नारिष्य इ
त्युक्त्वा चतुर्वर्गं गेत्याग्निं ध्यात्वा पार
समस्तस्य हस्तिनायाग्रदग्नेः परितो र्यपर्युक्त्वा
ग्रीवाय वीदमेव स्यात्तुलीपाकं तस्मात्स्वल्पमन्त्र
लस्वल्पप्रत्याहारात्साजिनसकृदाग्निं च धाम्मन्त्र
राकामडलुनासा यो नाना न पामडलुनाल
न प्रोदयाग्रे द्दितियो शकटेभ्यः स्यात्तुलीपा
हिमिराष्टयुजानि नृज्या घः पानिना न्यास्या
जिनेवायैव्यग्रीवडलुस्वले स्यात्तुलीपा
हीनसकृदस्वल्पावफालीहानान्प्रापयित्वा

त्य

नेस्तुमुकमादाय. येरूपाणिप्रनिर्मा
चमानात्रसराः सनः स्वधयाचरन्ति पय
पुरोनिपुरोयेभरंनिवृत्तलोकान्तरादुदत्त
स्मादित्याग्नेय्यानिधायतमानिप्रायानि
यिनीय्यामहताग्रसरारदांसिबेदि
इत्याग्नेय्यासव्योत्तरपाणीभ्यांस्वेन
त्याग्नेय्येभ्यस्तपक्वेस्येहत्वाभुदयसहस्र
धिनेस्ववस्तीर्थध्रुवायामाज्यमांसिच्यानि
इद्विरोद्धर्मेव्यासाघस्कावंसंमृज्यधौविना
चतुर्माभिधार्योद्धर्मास्यानिप्रयानिभान्
आद्धर्मेघासाध्याभ्यांजनोन्नतकाशिपूर्व
हियागनिददिरातःसादयेन प्रगीतं ततोति
एज्यं प्रगीतं नावीनीधर्मपितृनीयेनमृणी
माधायव्राज्यायच्छेत्वादियमपिदिभोज

६०. आ. नयात्रासादनान्ते प्राचीनावीत्यन्तोकरि

२१

व्येकारैकस्वाणीति वा एधि क्रमेण

२१

यज्ञां वा कथं वा विवाहुं जग्मि मे हयं

पुत्नीर्याहिरवरदाया विष्णवे नमः

पितृमते स्वधानमः शक्तिप्रतिप्रयत्निने

हुत्वे दंसो माय पितृमते नमः मेति वा

कृत्ति पुनरवदा याग्रयेकव्यवा हयमः

स्वधायमः शक्ति हुत्वा मे हयं मेति वा

रेत्त स्वाहाकारेया वा होम तदा सव्य

होमः आहुत्योर्वा न्ययश्च मन्त्रान्

ब्रुत्वा शेषं दत्त्वा तत्र परिवेवरा चत्वा

दिवि प्रभोजनान्ते लेखा कारणादिभ्यः

ने ज्ञानान्ते हुत्वा मन्त्रान् शेषाभ्यां लेखाभ्यां

सूपिंडदानादिपरे वसेपिंडप्रवाहराणां

अग्नेतमघाश्वं न होमैः क्रतुं च मंडं हृदि स्मृ
 शं त्रय्यासां तन्मोहं पदं त्रिदंष्ट्राधिबीगु
 तया यन्मातरं पित्रं वा जिहिंसिम अग्नि
 मजिह्मादेन सो गार्हपत्यः प्रमुच्यते करोतु
 मामने सामिति गार्हपत्यपदहीनाभ्यामा
 यासदुःसुपसुपापिंडुप्राशानादिभ्यामशु
 वंसमाप्य पात्राराधुदात्यातिरिक्तं जरां
 मुदा सयेत् पित्रादिनामाशानतमपिना
 महप्रपितामहेति प्रयोगः अत्रातिप्रणी
 ते एव होम इति हरदत्तादयः रुद्रदत्तो
 विकल्पमाह आद्यपक्ष एव बहु संमतो
 युक्तश्च सूत्रयोर्वे इति श्रीमन्नारायण
 भट्टसूतारामकृष्णमहाराजकमलाक
 रमहकृतः पिंडुपिण्डयज्ञव्यतिथिगणप्रका
 प्रयोगः समाप्तः सं. ८७ आषाढ प्र. ८ सं. ११

दर्श

